Ce fericită trebuie să fie păpușa asta

On Martie 27, 2014

Fă o incursiune în străfundurile ființei tale, care să asigure recunoașterea propriei tale individualități.

În clipa când micuța Cosette ieși cu găleata în mână, așa amărâtă și copleșită cum era, nu se putu stăpâni să nu-și arunce ochii spre această minunată păpușă, spre "doamna" cea frumoasă, cum îi spunea ea. Biata fetiță rămase înmărmurită. Nu văzuse încă păpușa de aproape. Toată prăvălia asta i se părea un palat. Păpușa nu era păpușă, era o arătare. Bucuria, strălucirea, bogăția, fericirea i se arătau ca în lumina unui vis acestei făpturi nefericite, atât de adânc cufundată în mizeria ei jalnică și rece.

Cosette măsura, cu înțelegerea neștiutoare și tristă a copilăriei, prăpastia care o despărțea de păpușă. Își spunea că ar trebui să fie regină sau măcar prințesă ca să poată avea un "lucru" ca ăsta. Se uită la frumoasa rochie roz, la frumosu-i păr neted și își spunea: "Ce fericită trebuie să fie păpușa asta ! "

Nu-și putea lua ochii de la această prăvălie fantastică. Cu cât se uita mai mult, cu atât rămânea mai uimită. I se părea că vede paradisul. Mai erau și alte păpuși în spatele celei mari, care i se păreau zâne și îngeri.

*În extazul ei uitase totul, până și treaba pe care o avea de făcut. **

Leadership: Poți să introduci noi "output-uri" în experiența personală care să identifice valoarea ta reală, fără să declanșezi durerile ce corespund reprezentărilor unei conștiințe acut reflexive?

Cum poate un lucru nesofisticat, un produs *fantasy story* lipsit de orice urmă de umanitate, remarcându-se doar prin artificialitate, care te încearcă intens de la prima până la ultima privire, rătăcind sensurile pe care numai o inimă curată le suportă, al autenticității sau sincerității, într-o ireversibilă stare de spirit, emoție vie, să determine valoarea propriei tale ființe?

Indubitabil, aici se dezvoltă interesul pentru propria ta imagine, nedistorsionată de percepțiile variate pe care le ai asupra a tot ce te înconjoară, prin obținerea unei satisfacții care ar putea confirma anumite aspecte pozitive ale vieții. Aceste aspecte, pentru a câștiga acea cursă rapidă cu tine însuți în mijlocul unei existențe pline de suișuri și coborâșuri, trebuie mai întâi să-și pună amprenta asupra progresului tău favorizând descoperirea de sine, ca și aplicarea unor noi formule de auto-condiționare.

Iar asta ne amintește de sentimentul trăit de micuța Eva de Chazelay, din romanul lui Dumas, care atunci când s-a privit pentru prima dată în oglindă, nepăsătoare până atunci față de persoana ei, a fost cuprinsă de un sentiment de bucurie vecin cu extazul: *„ Je suis belle "*.

Două "output-uri" par să identifice valoarea reală a unui individ: posibilitatea de a realiza un vis și amintirea unei experiențe dureroase care depinde de cantitatea totală a durerii suferite. Iar cine declanșează durerile ce corespund reprezentărilor unei conștiințe acut reflexive, comparând modul de a fi al lumii exterioare cu incognoscibilitatea lumii interioare, își măsoară stările sufletești în funcție de întâmplările și oamenii ce îi apar în cale pe neașteptate.

Leadership: Va fi viața ta o constantă fugă după ceea ce știi că ai putut avea odată, ancorându-te la ceea ce știi că ai trăit fără consecințe?

Orice se petrece în tine este întotdeauna strict confidențial, un fel de lege absolută a unei ficțiuni suverane, un bloc monolitic al unei puteri, acolo unde nu se poate strecura nimeni. Cumva, lumea ta pare că și-a găsit calea, umplând niște spații goale ale existenței tale. Este vorba de perceperea de sine, vibrând la comanda activă de tip comutator, raportată într-un anumit moment la un element de referință, influent și principial, în lumina unui vis care te preocupă.

În leadership, asta înseamnă că ai găsit mijloacele interioare de a activa programul de apreciere calitativă, introducând noi "output-uri" în experiența personală care pot identifica valoarea ta reală în contextele date de necesitatea recunoașterii propriei individualități. Aceste output-uri sunt de fapt indicatorii de tip rezultat care cresc satisfacția pentru faptul că ai reușit să te înțelegi, să te accepți, să ai o conexiune puternică cu tine însuți prin intermediul imaginii pe care ți-o asumi și o transmiți.

Imaginea despre sine funcționează ca o sită atunci când cerne sentimentele, amestecându-le cu timpul, conferindu-le o formă adecvată de expresie care îți conferă maturitatea și puterea de acceptare a ceea ce ești. Sau poate funcționa ca un scut de apărare atunci când le transformi în adversari de temut. În leadership, bucuria, strălucirea, bogăția descoperirii de sine este arbitrul care alege câștigătorul în marele concurs al împlinirii.

A te ancora la ceea ce știi că ai trăit fără consecințe, fără să îndrăznești să te apropii de obiectul minții tale, înseamnă să te limitezi la ceea ce știi că nu poți primi niciodată.

Ce fericită trebuie să fie păpușa asta aduce în atenție mulțumirea și satisfacția apărute în urma unei autoevaluări pozitive care își atribuie beneficiul acelei dorințe de a atinge un grad înalt de înțelegere și acceptare, asociate cu un grad înalt de certitudine obiectivă. Astfel încât imaginea reală despre sine să fie în concordanță cu ceea ce ești și cu ceea ce vrei să fii.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/ce-fericita-trebuie-sa-fie-papusa-asta.html